

Abstrakt

Tato práce srovnává polský a ukrajinský ústav paměti národa a analyzuje modely kolektivní paměti, jež dominují v Polsku a na Ukrajině a historické narativy Volyňského masakru 1943. Zároveň práce osvětluje a porovnává interpretace tohoto fenoménu polského a ukrajinského ústavem. Předmětem zkoumání jsou samotné ústavy paměti národa jako hlavní nástroje prosazování státní politiky paměti ve svých státech. Časově je práce vymezena od roku 2014, kdy došlo k revolučním změnám na Ukrajině a následným změnám ukrajinských historických narativů a státní politiky, až do současnosti. V práci je popsána také politická situace na Ukrajině (2014) a v Polsku (2015), jež tyto změny v obou státech ovlivnila a vedla k obnovení konfliktu paměti. První náznaky konfliktu paměti (Juščenkovo období a první vláda PiS) jsou v této práci rozebrány jen krátce, neboť je zaměřena hlavně na současnost. Vycházíme z předpokladu, že Volyňský masakr, jenž je nejtragičtějším prvkem současných polsko-ukrajinských vztahů, je hlavním kamenem úrazu mezi Polskem a Ukrajinou. Práce v detailu ukazuje, že polský a ukrajinský ústav jsou instituce s odlišnými úkoly, cíli a pravomocemi a jejich interpretace Volyňského masakru jsou odlišné ve všech bodech. Snaha o hledání kompromisu existuje pouze na papíře, jelikož ve skutečnosti polská a ukrajinská strana často dělají zcela opačné kroky.